

בג"ץ 6042/13 - סאם עדות נ' מדינת ישראל - משרד המשפטים

בג"ץ 6042/13 - סאם עדות נ' מדינת ישראל - משרד המשפטים/עליון

בג"ץ 6042/13

סאם עדות

נגד

מדינת ישראל - משרד המשפטים

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[03.09.2013]

כבוד השופטת א' חיות

כבוד השופט א' שהם

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותר:

בעצמו

פסק-דין

השופטת א' חיות:

העתירה שלפנינו מופנית כנגד החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד סגן הנשיא י' גריל והשופטים ש' ברלינר ו-ב' בר-זיו) מיום 21.8.2013, בה נדחתה בקשה שהגיש העותר לדחיית מועד הדיון בהליך פלילי המתנהל נגדו בבית משפט השלום בחדרה.

1. נגד העותר הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בחדרה בגין עבירות על חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, וביום 25.4.2013 הוא הורשע בכל העבירות שיוחסו לו (ת"פ 32140-07-10 ולהלן: ההליך הפלילי). מועד הטיעונים לעונש בהליך זה נקבע ליום 3.9.2013, בשעה 12:00. בחודש יוני 2013 הגיש העותר לבית המשפט המחוזי בחיפה ערעור הנסב, ככל שניתן להבין זאת מן העתירה, על החלטת ביניים של בית משפט השלום אשר דחתה את בקשתו של העותר לעכב את ההליך הפלילי בשל טענתו כי לא הועברו אליו מלוא חומרי החקירה בתיק וכן את בקשתו לדחיית מועד הדיון שבסיומו ניתנה הכרעת הדין המרשיעה בעניינו (ע"פ 54852-06-13 ולהלן: הליך הערעור). הליך זה עודנו תלוי ועומד.

ביום 20.8.2013 פנה העותר לבית המשפט המחוזי בבקשה לדחות את מועד הטיעונים לעונש בהליך הפלילי, המתנהל בבית משפט השלום, עד להכרעה בהליך הערעור. לטענתו, ככל שיתקבל ערעורו ותבוטל הכרעת הדין המרשיעה יתייתר המשך הדיון בהליך הפלילי ועל כן אין מקום לקיימו בשלב זה. בהחלטה מיום 21.8.2013 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה בציינו כי ספק אם ניתן כלל לנקוט בהליך הערעור המהווה - כהגדרת העותר עצמו - "בקשה לערעור ביניים על החלטה" של הערכאה הדיונית. לגופו של עניין קבע בית המשפט המחוזי כי ההליך הפלילי טרם הסתיים וכי ערכאת הערעור אינה נוהגת ליתן הוראות לערכאה הדיונית כיצד עליה לנהל את הדיונים המתקיימים בפניה. על החלטה זו הגיש העותר בקשת רשות ערעור לבית משפט זה אך המזכירות סירבה לקבל לרישום את בקשתו נוכח העובדה כי מדובר בהשגה על החלטת ביניים אשר ניתנה במסגרת הליך פלילי תלוי ועומד. העותר הגיש השגה על החלטת המזכירות, אך זו נדחתה בהחלטת הרשמת ל' בנמלך מיום 2.9.2013, בה נקבע כי לא נפלה כל שגגה בהחלטת המזכירות. בהחלטתה ציינה הרשמת ל' בנמלך כי גם אם הטעם העומד בבסיס בקשתו של העותר הוא טענתו כי טרם מיצה את זכויותיו לעיין בחומר החקירה ועל כן עמדה לו הזכות לערור על החלטת הערכאה הדיונית לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אין להסיק מכך כי מוקנית לו בשלב זה הזכות להשיג על החלטת הביניים של ערכאת הערעור.

2. מכאן העתירה שבפנינו, אשר הוגשה אתמול (2.9.2013) בה שב העותר ומבקש כי נורה על עיכוב המשך הדיון בהליך הפלילי ועל דחיית מועד הטיעונים לעונש הקבוע, כאמור, להיום (3.9.2013). העותר, שאינו מיוצג, מפנה טענותיו בעיקר כנגד הכלל לפיו בהליך פלילי לא ניתן להגיש ערעור על החלטות ביניים אלא במסגרת הערעור על פסק הדין. לטענתו, כלל זה מפלה לרעה בעלי דין בהליך פלילי לעומת בעלי דין בהליך אזרחי, אשר באפשרותם לבקש רשות ערעור על החלטות ביניים, ועוד הוא טוען כי כלל זה עלול לפגוע באופן קשה בזכויותיו של נאשם ולגרום לו עינוי דין. במקרה דנן, כך מוסיף העותר וטוען, לא עלה בידו לעיין במלוא חומרי החקירה טרם שניתנה הכרעת הדין המרשיעה בעניינו ועל כן יש מקום לשיטתו להורות על עיכוב המשך ההליך הפלילי עד להכרעה בהליך הערעור שבו נקט.

3. דין העתירה להידחות על הסף.

הלכה ידועה ומושרשת היא כי בית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק אינו מתערב בהחלטות ביניים שניתנו במסגרת הליכים פליליים, אלא במקרים יוצאי דופן בהם מתעוררת טענה בדבר העדר סמכות או מתגלה תופעה קיצונית של שרירות בתחום מינהלי טהור (ראו: בג"ץ 10149/06 ר.ס. עובדות בע"מ נ' בית משפט השלום בבאר שבע, פסקה 3 (10.12.2006); בג"ץ 7934/07 אבו יוסף נ' מדינת ישראל - רשות מס הכנסה, פסקה 5 (19.9.2007); בג"ץ 7768/12 צ'רני נ' בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, פסקה 4 (26.10.2012)). במקרה דנן משיג העותר על החלטה שעניינה קביעת מועדי דיון, הנתונה כל כולה לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית הדנה בהליך הפלילי, כפי שציין בצדק בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 21.8.2013. על כן, לא היה מקום להליכים הערעוריים שנקט בהם העותר בהקשר זה ובוודאי שאין מקום לעתירה שהוגשה משאין מדובר באחד מן המקרים יוצאי הדופן המצדיקים את התערבותו.

טרונייתו הכללית של העותר על כך שלא ניתן להשיג על החלטות ביניים בהליך פלילי אלא במסגרת ערעור על פסק הדין הסופי, אף היא אין לה מקום בעתירה המוגשת לבית משפט זה והיא עניין למחוקק לענות בו. אשר על כן, העתירה נדחית. משלא נתבקשה תגובה אין צו להוצאות. ניתן היום, כ"ח באלול התשע"ג (3.9.2013).